

Duminică, 28 Iunie, 2026
Aducerea moaștelor Sf. Mc. doctori fără
de arginți Chir și Ioan (Dezlegare la pește)
Duminica a IV-a după Rusalii

Romani 6

¹⁸ și, izbăvindu-vă de păcat, ați devenit robi ai dreptății.

¹⁹ – Vorbesc omenește¹, având în vedere slăbiciunea trupului vostru²

¹ = În termeni și prin comparații omenești.

² Literal: slăbiciunea cărnii voastre. Limitele de înțelegere impuse de con-

–. Că așa cum mădularele voastre vi le-ați făcut roabe necurăției și fărădelegii spre fărădelege, tot astfel faceți-le acum – mădularele voastre – roabe dreptății spre sfințire.

diția umană. Limbajul teologic al lui Pavel putea să fie mult mai elevat și mai abstract, dar el înțelege să fie concesiv față de cititorii săi.

20 Căci la vremea când erați robi ai păcatului, liberi erați dinspre partea dreptății³.

21 Ca urmare, ce roadă aveți atunci?: roade de care acum vă rușinați; pentru că sfârșitul acelora este moartea.

22 Dar acum, eliberați fiind de păcat și robi făcându-vă lui Dumnezeu, aveți roada voastră spre sfințire, iar sfârșitul, viața veșnică.

23 Pentru că plata păcatului este moartea, dar harul lui Dumnezeu este viața veșnică întru Hristos Iisus, Domnul nostru.

Matei 8

5 Pe când intra în Capernaum s'a apropiat de El un sutaș, rugându-L

6 și zicând: „Doamne, servul meu zace slăbănog în casă, cumplit chinuindu-se”.

7 Și Iisus i-a zis: „Voi veni și-l voi vindeca”.

8 Dar sutașul, răspunzând, I-a zis: „Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu, ci zi numai cu cuvântul și servul meu se va tămădui.

9 Că și eu sunt om sub stăpânirea altora și am sub mine ostași și-i

spun unuia: Du-te! și se duce; și altuia: Vino! și vine; și robului meu: Fă asta! și face”.

10 Auzind acestea, Iisus S'a minunat și a zis celor ce veneau după El: „Adevăr vă grăiesc, nici în Israel, n'am aflat atâta credință!

11 Și vă spun Eu vouă că mulți de la răsărit și de la apus vor veni și vor șede la masă cu Avraam, cu Isaac și cu Iacob în împărăția cerurilor,

12 iar fiii împărăției vor fi aruncați în întunericul cel mai din afară; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților⁴”.

13 Și i-a zis Iisus sutașului: „Du-te, să-ți fie după cum ai crezut!” Și s'a însănătoșit servul său în ceasul acela.⁵

⁴ Avertisment dat Iudeilor, care se socoteau moștenitorii exclusivi ai făgăduinței date de Dumnezeu lui Avraam, dar care, refuzând să primească lumina Evangheliei, urmează să fie aruncați în întunericul „cel mai din afară”, adică veșnic, desăvârșit, de nepătruns, unde sufletul e complet singur, în imposibilitatea comunicării cu alte suflete.

⁵ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

³ Vezi versetul 16.

Tâlcuire

Ce credință avea sutășul! L-a uimit chiar și pe Domnul. Ea stă în aceea că L-a mărturisit pe Domnul ca Dumnezeu al tuturor, Stăpân Atotputernic al tuturor celor ce sunt; de aceea L-a și rugat: „Zi numai un cuvânt și se va vindeca sluga mea. Cred că toate sunt supuse Ție și ascultă de porunca Ta”. Această credință o cere Domnul de la toți ceilalți; această credință o cere și de la noi. Cel ce are asemenea credință nu duce lipsă de nimic și orice ar cere primește. Așa a făgăduit Domnul însuși. O, de-am avea și noi măcar o urmă a acestei credințe! Dar și aceasta e un dar, iar darul acesta trebuie cerut, și cerut cu credință. Să-l cerem, dar, cel puțin cu simțământul că avem nevoie de el; să-l cerem cu stăruință, fără să cruțăm osteneala, ajutându-l totodată să se înfiripe în noi, prin cugetări potrivite și în primul rând prin supunerea față de poruncile lui Dumnezeu.⁶

⁶ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.